

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Jesus Passus Per Centuriam
Modorum Meditandi passionem Salvatoris nostri illustratus; cui
accesserunt Meditationes In Passionem Domini XLVI. - Juxta numerum
dierum Quadragesimæ

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066405

98. Considerando Passionem Domini, discere ex ea geminum Spiritum
Christi, dediscere Spiritum mundi, Carnis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45427

dunt insatiabiliter adducere ad fidem, spem, dilectionem, mortificationem, obedientiam, patientiam, imitationemque Christi crucifixi, privilegium, (sed & præmium) tolerantia persecutionum, nec non gratiâ atque gloriâ adimpletionis in carne sua Christi Passionum, eadem conditio expectat.

His ergo modis potest à quolibet devoto Passionis Christi Meditatore compensari salubriter Passio Christi, ipsâ Passione Christi, seu Passione pro Christo, ad quod enixè constanterque præstandum excitare cujusvis animum meliùs sufficientiùsque nihil ex parte nostra potest, ac debet, quàm ipsa fervens, devota, & frequentata Passionis meditatio.

MODUS XCVIII.

Nonagesimus octavus Passionem Domini meditando Modus esse potest: Meditando dediscere ex ea Spiritum hujus mundi, persuasionesque amatoribus mundi usitatas: addiscere autem Spiritum Christi verum, & proprium, ut ad normam ejus tum sapiamus, tum vitam præsentem vivamus. Frequens est hæc meditando Passionem Domini ratio apud Patres, & absolutè breviterque loquar, in hunc ferè potissimum finem, suas de Dominica Passione cogitationes, tractationesque destinare consueverunt. Neque sine justa ratione.

Primò namque certum & indubitatum est, tam ex evidentia rationis & naturæ Dei atque creaturæ; quàm ex assertione Sacrarum literarum, alium & disparem esse Spiritum, sapientiam, sensum.

SPUR
ki
ascel
lis III
V
8

senfumque Dei, à iudicio, & sensu, Spirituque hominum, & mundi. *Non enim cogitationes meae* (ait per Isaiam Deus) *cogitationes vestrae: neque viae vestrae, viae meae. Quia sicut exaltantur caeli à terra, sic exaltatae sunt viae meae à viis vestris.*

Deinde, certum est, utrumque hunc spiritum, Divinum nempe & Humanum, non tantum dispares, & diversos, sed etiam adversos, & planè repugnantes esse, sibi mutuò: ita ut quod Spiritui Divino rectum, hoc humano obliquum: quod Spiritui humano iustum, hoc Divino iniustum: quod Spiritui Divino sapiens, id humano Spiritui stultum ac insipiens videatur.

Ita porrò hi Spiritus atque sensus sibi ad invicem repugnantes sunt, ut non alternent in sensu suo, quasi contingat alterum eorum nunc rectè, nunc pravè sentire, & contra, alium ubi prior rectè, hunc pravè, hunc sanè & rectè statuere: sed ita sibi invicem repugnant, ut Divinus Spiritus sensusque, semper & infallibiliter sit sanus, rectus, iustus, Sanctus: neque omnino possibile sit aliter se habere. Mundanus autem, ac humanus semper sit fallibilis & fallax, erroneus, perversus, vanus, insipiens, atque insipientia ipsa, & quem, non sit possibile, rectum esse, nisi consentiat subiectusque sit Spiritui Divino.

Quo fit ut secundum hominem (& idem est, secundum carnem, secundum mundum, secundumque diabolum) sapere, sit non sapere, sed desipere, sed errare, sed falli, sed pravum, & iniquum, & impium, injustumque esse. propter nimirum regulam sapiendi pravam, & iniquam. Et contra autem sit exinde, ut secundum Deum sapere,

G: 2
Bic
oper:
Tom
N
5

sapere, sit verè sapere, sit verè justum, rectum, prudentem, sapientem, sanctumque esse. Scilicet propter regulam sentiendi verè regulam, & regularum primam.

Inde Sapiencia & Spiritus Dei, est Prima Ratio, est Prima veritas, est lux & lex, est Justitia, est Sanctitas, est Vita. Contra, sapientia hujus mundi, sapientia & spiritus hominis seu carnis, est mendacium, est vanitas, est tenebræ, est nox, est mors, est peccatum, est perditio, est stultitia, est insipientia.

Inde illa Sacræ Scripturæ enuntiata frequentissima. *Sapientia hujus mundi, stultitia est apud Deum. Et Dominus scit cogitationes hominum.* (Sapientium, habet Paulus) *quoniam vana sunt.* Et Christus Petro. *Vade retro Sathana, scandalum est mihi: non sapis quæ Dei sunt, sed quæ hominum.* Et aliis discipulis. *Nescitis inquit, cujus Spiritus estis: tum etiam iisdem disceptantibus, quis eorum esset major, ait: Reges gentium dominantur eorum, & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. Vos autem non sic, sed qui major est in vobis, fiat sicut minor.*

Quia verò sapientiam & Spiritum Dei inter homines reperire usque ad eò rarum, ad eò parum, ad eò prope nusquam licebat: dicente & inquirente scripturâ. *Sapientia vera ubi invenitur? & quis est locus intelligentiæ? Nescit homo pretium ejus, nec invenitur in terra suaviter viventium. Abyssus dicit non est in me: & mare loquitur non est mecum &c.* Et rursum alibi. *Non est qui possit scire vias Sapientiæ, neque qui exquirat semitas ejus. Sed qui scit universa: novit eam.* E contra autem toto ferè mundo diffusa dominabatur sapientia

V. P. Druzb. Op. VIII.

XX

carnis,

SPUR
KI
ASCEL
LIS III
V
S

carnis, & spiritus hominum, & mundi prudentia, cum suo Principe diabolo; nec erat modus, aut ratio, consequenter neque spes salutis aut vitæ: sed omnia occupabant tenebræ, & mors & perditio, & insipientia, & cæcitas, & mendacium, & iniquitas. Ideo tandem tempora & sæcula *hujus ignorantia dispiciens*, ac miserans Deus, non amplius, sicut *in præteritis generationibus*, dimisit omnes gentes ingredi vias suas, sed misit Filium suum IESUM in terras, & cum eo Spiritum suum, rectum, sanctum, principalem, Spiritum Filii, Spiritum reconciliationis, & simul Spiritum Sapientiæ, Intellectûs, & Scientiæ: Spiritum Consilii, Fortitudinis, Pietatis, & Timoris Dei. Spiritum quem mundus non potest accipere, neque novit eum, neque scit eum. *Hic est Deus noster, & non estimabitur alius ad eum. Hic adinvenit omnem viam disciplinæ, & tradidit illam Jacob puero suo, & Israel dilecto suo: testimonium perhibente illi Patre suo de cælis ac dicente. Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui. ipsum audite.*

Iste itaque Filius Dei, veniens in mundum hunc, & VERBUM caro factum, tanquam Magister à Deo, & lux vera illuminans omnem hominem venientem in hunc mundum, factus est via, veritas, & vita: via quidem in exemplo, veritas in verbo, vita in præmio; omnem doctrinam, per omnia mundi, & carnis, & sensûs & hominum doctrinæ contrariam, tradidit nobis, in omni quidem vita sua, omnibusque operibus vitæ suæ, at super omnia, in extremi clausula, hoc est, in tempore Passionis & mortis suæ.

G: ~~Z~~
 hic
 opere
 Tom
 Ne
 52

De qua re tanquam supra modum manifesta, & nota in lege Christiana; non libet mea interponere plura verba: libet tamen Augustini præclara apponere sensa. Sic ergo Sanctus Doctor, cum dixisset, quod Deus *nullo modo* beneficentius consuluit generi humano, quam cum ipsa Dei Sapia, id est Unicus Filius; Consubstantialis Patri, & Coæternus, totum hominem suscipere dignatus est; & *VERBUM Caro factum est; & habitavit in nobis.* Ita enim demonstravit carnalibus, & non valentibus mente intueri veritatem, corporeisque sensibus deditis, quam excelsum locum inter creaturas, haberet Humana natura, per hoc quod hominibus in vero Homine apparuit: siquidem ipsa natura suscipienda erat, quæ liberanda. Miraculis conciliavit fidei Deo qui erat, passionem Homini quem gerebat, post alia enarrat; quomodo hic ipse Deus Homo, contrariam per omnia spiritui carnis, atque mundi viam adinvenit, inquitque ipse, & nobis tradidit, tam in vivendo, sive agendo, quam in patiendo, atque moriendo. Satellites, inquit; voluptatum divitias, pernitiosè populi appetebant: Pauper esse voluit. Honoribus & imperiis inhiabant? Rex esse noluit. Carnales suos filios magnum bonum putabant? tale conjugium prolemque contempsit. Contumelias superbissimè horrebant? omnè genus contumeliarum sustinuit. Injurias intolerabiles esse arbitrabantur? quæ major injuria, quam justum, innocentemque damnari? Dolores corporis execrabantur? Flagellatus atque cruciatus est. Mori metuebant? Morte mulctatus est. Ignominiosissimum mortis genus crucem

X x 2

puta-

SPUR

Ki

ascet

LIS III

V

8

putabant? Crucifixus est. Omnia, quæ habere cupientes non rectè vivebamus, carendo vitia fecit. Omnia, quæ vitare cupientes à studio deviamus veritatis, perpetiundo dejecit. Non enim ullum peccatum committi potest, nisi dum appetuntur ea, quæ ille contempsit; aut fugiuntur ea, quæ ille sustinuit. Tota itaque vita ejus in terris per hominem, quem suscipere dignatus est, disciplina morum fuit.

Quam disciplinam nisi Homines à Christo Incarnato, Passio, Crucifixo, Mortuo redempti, in Christo renati, Christumque induti, quam plenissimè, quamque tenacissimè tenuerint, impossibile est eos ad optatam salutem, beatitudinemque pervenire. Si enim Christus Redemptor est sapientia; desipit quisquis cum eo non sapit. Si Christus est via; errat qui alià progreditur. Si Christus est veritas; ignorans est qui illi non credit. Si Christus est vita; perit quisquis ad eum non pervenit. Si Christus est lux; in tenebris est, qui cum eo non est. Si Christus est Justitia; iniquus est, qui illum non tenet. Si Christus est Pastor; ad lupum pertinet, qui de ovibus ejus non est. Si Christus est Magister; de Schola diaboli est, qui non est discipulus ejus. Denique si Christus caput est; non est de corpore ejus, qui non est membrum ejus, quod si non est membrum ejus; non etiam vegetatur de spiritu ejus. *Qui autem Spiritum Christi non habet, hic non est ejus. Hic Sapientia est, & hic est sensus, qui habet Sapientiam.*

g: Z
 hic
 opere
 Tom
 Ne
 52